

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, καθόσον αφορούν τον προσφεύγοντα/ενάγοντα, την απόφαση 2002/848/ΕΚ, της 28ης Οκτωβρίου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 και την κατάργηση της απόφασης 2002/460/ΕΚ, με την οποία το Συμβούλιο κατάρτισε ενημερωμένο κατάλογο των προσώπων, ενώσεων και οργανισμών, επί των οποίων εφαρμόζεται ο εν λόγω κανονισμός, και όλες τις εν τω μεταξύ εκδοθείσες αποφάσεις του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμπεριλαμβανομένης της απόφασης 2006/1008/ΕΚ, της 21ης Δεκεμβρίου 2006, η οποία ισχύει έως σήμερα·
- να κηρύξει μη εφαρμόσιμες ως προς τον προσφεύγοντα/ενάγοντα όλες τις προαναφερθείσες αποφάσεις, περιλαμβανομένης και της απόφασης 2006/1008/ΕΚ της 21ης Δεκεμβρίου 2006·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην καταβολή αποζημιώσεως στον προσφεύγοντα/ενάγοντα για τη ζημία που αυτός υπέστη, καθορίζοντας κατά την κρίση του το ποσό της αποζημιώσεως, το οποίο εντούτοις δεν δύναται να είναι κατώτερο των 2 000,00 ευρώ·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων/ενάγων βάλλει με την προσφυγή/αγωγή του κατά της απόφασης 2006/1008/ΕΚ ⁽¹⁾ και κατά όλων των προγενεστέρων αποφάσεων, αρχής γενομένης από την απόφαση 2002/848/ΕΚ ⁽²⁾, καθόσον αυτός αναφέρεται ρητώς στα προσβαλλόμενα κείμενα.

Προς θεμελίωση της προσφυγής/αγωγής του, ο προσφεύγων/ενάγων ισχυρίζεται ειδικότερα ότι το δικαίωμά του για άμυνα καθώς και το δικαίωμά του για αποτελεσματική έννομη προστασία προσβλήθηκαν. Επιπλέον, η απόφαση 2006/1008/ΕΚ δεν αιτιολογείται και, επομένως, αντίκειται στο άρθρο 253 ΕΚ.

⁽¹⁾ Απόφαση 2006/1008/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 2002 για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 379, σ. 123).

⁽²⁾ Απόφαση 2002/848/ΕΚ του Συμβουλίου, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση της απόφασης 2002/460/ΕΚ (ΕΕ L 295, σ. 12).

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 23 Φεβρουαρίου 2007 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-50/07)

(2007/C 95/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (Λισσαβόνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και P. Barros da Costa, και M. Figueiredo, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Ακύρωση της απόφασης 2006/932/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2006, για την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποίησαν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων ⁽¹⁾, καθ' όσον εφαρμόζει στην Πορτογαλία δημοσιονομική διόρθωση 5 % στην ενίσχυση για αροτράιες καλλιέργειες, όσον αφορά τη συμπληρωματική πληρωμή για τον σκληρό σίτο, ύψους 3 945 827,00 EUR, στο πλαίσιο του καθεστώτος το οποίο δημιούργησε ο κανονισμός (ΕΚ) 1251/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτράιων καλλιεργειών ⁽²⁾·
- Επικουρικώς, ακύρωση της απόφασης καθ' όσον αποκλείει την κοινοτική χρηματοδότηση των δαπανών που πραγματοποίησε η Πορτογαλική Δημοκρατία πριν από τις 16 Δεκεμβρίου 2003, οι οποίες ανέρχονται σε 3 231 650,20 EUR·
- Καταδίκη της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα στηρίζεται στα ακόλουθα επιχειρήματα:

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο α', του κανονισμού 1258/1999 ⁽³⁾: με τον λόγο αυτό, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και παράλειψη ουσιώδους τύπου·
- Ως προς την καθυστερημένη πραγματοποίηση των επιτοπίων ελέγχων κατά τις περιόδους 2002 και 2003, την οποία της καταλογίζει η προσβαλλόμενη απόφαση, η προσφεύγουσα επικαλείται παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας, της αρχής της ισότητας μεταξύ των κρατών μελών, της αρχής της αναλογικότητας και πλάνη περί τη συνδρομή των πραγματικών προϋποθέσεων·
- Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης ότι το ΕΓΓΤΠΕ δεν υφίσταται δημοσιονομική ζημία.
- Η προσφεύγουσα αποκρούει, εξ άλλου, τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι ο αριθμός των επιτοπίων επισκέψεων σχετικά με τον σκληρό σίτο το 2002 ήταν ανεπαρκής.

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 355, σ. 96.

⁽²⁾ ΕΕ 1999, L 160, σ. 1.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ 1999, L 160, σ. 103).